

AKUTNA INFEKCIJA PARVOVIRUSOM B19 KAO MOGUĆI OKIDAČ NXP2-POZITIVNE IDIOPATSKE UPALNE MIOPATIJE – PRIKAZ SLUČAJA**ACUTE PARVOVIRUS B19 INFECTION AS A POTENTIAL TRIGGER FOR NXP2-POSITIVE IDIOPATHIC INFLAMMATORY MYOPATHY – CASE REPORT**

Margareta Topolovec ¹, Tea Čubelić ¹, Borna Pribanić ¹, Paula Kilić ¹, Marina Ikić Matijašević ^{1,2}

¹Odjel za kliničku imunologiju, reumatologiju i pulmologiju, Klinika za unutarnje bolesti, Klinička bolnica Sveti Duh, Zagreb, Hrvatska

²Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Uvod: Idiopatske upalne miopatije (IUM) su rijetke sistemske autoimune bolesti obilježene upalom skeletne muskulature, a često i kože te unutarnjih organa. U njihovoj dijagnostici važnu ulogu imaju specifična miozitis antitijela koja koreliraju s kliničkim manifestacijama i prognozom. Anti-NXP2 antitijela specifična su za dermatomiozitis te su povezana s povećanim rizikom maligniteta. Kliničku sliku u pravilu obilježavaju izražena mišićna slabost, periferni edemi, kalcinoza i disfagija. Infekcije virusima, uključujući parvovirus B19, smatraju se mogućim okidačima autoimunog odgovora i razvoja IUM.

Prikaz bolesnika: Bolesnik, 57 godina, primljen je u hitnu službu zbog bolova i slabosti proksimalnih mišićnih skupina te edema podlaktica i šaka. Na koži trupa, natkoljenica i lica bile su prisutne konfluirajuće eritematozne promjene uz svrbež. U laboratorijskim nalazima zabilježena je blaga leukocitoza uz uredne upalne parametre, ali i povišene vrijednosti kreatin kinaze i drugih mišićnih enzima. Color Dopplerom gornjih ekstremiteta isključeno je tromboembolijsko zbivanje. Tumorski markeri i MSCT toraksa, abdomena i zdjelice nisu upućivali na malignitet. Elektromioneurografija je potvrdila miopatski uzorak u proksimalnoj muskulaturi, a patohistološka analiza mišića natkoljenice pokazala je blaže miopatske promjene upalne etiologije. Pri prijemu je serologija ukazivala na aktivnu infekciju parvovirusom B19 (IgM pozitivno), a naknadno su pristigla i visoko pozitivna anti-NXP2 antitijela. U hitnoj službi primio je 120 mg metilprednizolona, a daljnje liječenje bilo je konzervativno. Na kontrolnom pregledu bolesnik je bez simptoma upalne miopatije, CK je uredan, a serologija sada pokazuje nalaz u skladu s preboljelom infekcijom parvovirusom B19, uz perzistenciju anti-NXP2 antitijela.

Zaključak: Prikazani slučaj upućuje na to da akutna infekcija parvovirusom B19 može biti potencijalni okidač razvoja idiopatske upalne miopatije u genetski i imunološki predisponiranih osoba. Unatoč visokoj pozitivnosti anti-NXP2 antitijela, bolest je ušla u spontanu remisiju bez potrebe za daljnjom imunosupresivnom terapijom. Ovaj nalaz naglašava važnost serološke obrade u diferencijalnoj dijagnostici IUM te ukazuje na kompleksnu interakciju virusnih infekcija i autoimunih bolesti.

Ključne riječi: idiopatska upalna miopatija, dermatomiozitis, anti-NXP2, parvovirus B19

E-pošta glavnog autora: margareta.topolovec@gmail.com

Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa